

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Δεν Είναι Απλά το Παιχνίδι **Είναι το «Εσύ κι Εγώ»** **Μέσα στο Παιχνίδι**

Τ. 150 15-06-2017

ΟΙ **ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ** -και δη οι γραπτοί- των σχολικών Projects με θέμα «**Το Παιχνίδι Μέσα στο Σχολείο**» με τίτλους όπως «**ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΙΖΕΙ**» ή «**ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ**» ή «**ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ... ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ**» κλπ. είθισται να περιστρέφονται γύρω από ψυχοπαιδαγωγικούς σκοπούς και στόχους, μεθόδους δοκιμασμένες που αναδεικνύουν την σοβαρή επιστημονική βάση τους και αναλυτικές λίστες με αποτελέσματα επιτυχίας ως προς την καλλιέργεια δεξιοτήτων και ικανοτήτων στα παιδιά. Και καλά κάνουν!

Αυτό το μοτίβο ας μου επιτραπεί να μην το ακολουθήσω πάλι τώρα (-το έχω υπηρετήσει και καταγράψει σε όλα τα προηγούμενα έτη κατά την ενασχόλησή μας με το παιχνίδι και η επανάληψη είναι κουραστική). Θα σας πω όμως ότι φέτος πάλι παίξαμε και το απολαύσαμε. ... **Δεν είναι απλά το παιχνίδι*** που προτεινόταν σε καθημερινή βάση το τελευταίο δίμηνο για την ώρα του διαλείμματος -με τη συνδρομή των παιδιών του Τμήματος Ένταξης- και το αγκάλιασμά του από συναδέλφους. Είναι το **ΤΩΡΑ ΜΑΖΙ** που φτιάχνεται από το **ΠΑΝΤΑ ΧΩΡΙΣΤΑ**. Είναι το **ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ** που φτιάχνεται από το **ΤΙΠΟΤΑ ΜΙΑΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ**. Είναι το **ΧΑΜΟΓΕΛΟ** που φτιάχνεται από την **ΑΣΤΕΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΑΝΑΓΥΡΝΑ**. Είναι το **ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΥΛΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ** που φτιάχνεται από ένα **ΕΥΤΕΛΕΣ** και **ΑΠΛΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑ**. Είναι η **ΗΤΤΑ** που «φτιάχνεται» αλλιώς μέσα από τη **ΝΙΚΗ** της **ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ**. Είναι το **ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΩΣ ΚΑΙ ΤΙ ΝΑ ΠΑΙΞΩ** που γίνεται (**ΣΥΜ**)**ΜΑΘΗΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΕ ΕΓΩ ΘΑ ΣΕ ΒΟΗΘΗΣΩ ΝΑ ΠΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ, ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ... Είναι το «Εσύ κι εγώ» που γίνεται ΕΜΕΙΣ μέσα στο παιχνίδι!!!**

Το «παιχνίδι» είναι μεν το όχημα άλλα όχι ο αυτοσκοπός. Όταν ήμαστε / είμαστε **εμείς** «μέσα» στο Παιχνίδι και αφοσιωνόμαστε στο **ΜΑΓΙΚΟ** Κόσμο του, τότε όλοι αποκτούμε μια υγιή «έξη»: Να Βγαίνουμε **ισότιμα** Μπροστά και να **Μοιραζόμαστε** την ψυχή, το πνεύμα και το σώμα. (Συγ)κινούμαστε και έτσι ο κόσμος μας υπάρχει. Είμαστε επιτέλους μέλη σε μία **σημαντική ομάδα**... στην ομάδα του παιχνιδιού -ακόμα και αν κάποτε οι ρόλοι μας εκεί είναι «αντίθετων συμφερόντων».

Η έννοια της **ένταξης** είναι απόλυτα συνυφασμένη με το παιχνίδι. **ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΙΖΟΝΤΑΙ** -δε διαβάζονται για να εξεταστούν και να βαθμολογηθούν.

Είναι **το παιχνίδι μας** που πρωταγωνιστεί και δημιουργεί το «ήπιο» **κλίμα** / το «καλό» **ήθος** της σχολικής κοινότητας δίχως πολλά λόγια. Αυτό δίνει στον καθένα μας **Ψυχική Ανθεκτικότητα** και **Γνώση**...

... **Περνάει σαν αεράκι πάνω από τις ράχες μας και μας δίνει φτερά για πιο πάνω.**

*π.χ. 1. σε μικρά φορητά μαυροπινακάκια παίξαμε τρίλιζες, τετράλιζες, κρεμάλες, sos, ζωγραφιές, μηνύματα και άλλα... τα ίδια μετά και στο μεγάλο πίνακα / βάφτηκε σε τοίχο της αυλής

2. με τα ομαδικά σκονιάκια κάναμε -σύγχρονες- αναπηδήσεις, ρολόι, άρμα, «λάσο», διελκυστίνδα...

3. με το «πατατάι - πατατάι» παίξαμε με πατάτες που κυλούσαν στο πάτωμα καθώς τις συλλέγαμε με κουτάλι...

4. στο στοχο -ζαχαροπλαστείο βρήκαμε στόχους με το παραμελοντινγκ, τα χρωμομπουκάλια, τα παραλίγο λιωμένα παγωτά, τα σοκοσουβλάκια, το κινούμενο γλειφιτζούρι...

5. στον ιστό της αράχνης - ή λείζερ- κινήθηκε ως αίλουροι για να ξεφύγουμε γρήγορα

6. με τις χαρτορακέτες και τα χαρτοπαλάκια παίξαμε το τένις του γραφείου

7. με τα πολύχρωμα ελαστικά αυτοκινήτων σκαρφλώσαμε, περάσαμε στίβο, τα κάναμε «τέρκια» αλλά & βαγόνια τρένου για ταξίδι φαντασίας

7. με τα μεγάλα χρωματιστά λάστιχα παίξαμε αναπηδήσεις, το «ποιος θα μείνει μέσα;» και το λίμπτο

8. με τα ιπτάμενα χαλιά κινήθηκε γρήγορα - γλιστρήσαμε με τις συσπάσεις του σώματός μας.

9. με τα μακαρονοσιγκάλια προσπαθήσαμε 2 να μεταφέρουμε κουτάκια αναψυκτικού μόνο με ένα μακαρόνι στο στόμα μας

10. με το «διψασμένο ελέφαντα» φορέσαμε καλσονολεμονάτη προσοκίδα για να «πιούμε» πρώτοι χρωματιστούς χυμούς.

11. με τα κίτρινοκαφέ κυπελλάκια κρέμας ως δομικό υλικό χτίσαμε πύργους, δρόμους, γέφυρες κλπ.

12. το πεταλωμένο μπαλάκι το οδηγήσαμε φυσώντας το & μόνο

13. με το πιστολάκι - πονγκ μάθαμε πως ίπταται ένα μπαλάκι σύμφωνα με τους νόμους τις αεροδυναμικής και βάλαμε καλάθι

14. με το Μπρίνγκ στείλαμε μια ταχεία άτρακτο στον απέναντι

15. με το μαγνητικό ψάρεμα πιάσαμε πολλά ψάρια με καλάμι

16. με τη λαστιχοσφεντόνα στοχεύσαμε πύργο με κουτάκια

17. με το μπουκαλο τένις παίξαμε με τα φρούτο- μπαλάκια

18. με το πειρατικό καπέλο στοχεύσαμε κινούμενη βαρκούλα

19. με το «ψάξε βρες» γίναμε ντετέκτιβ θησαυρών στην εμφανωμένη γκρίζα άμμο.

20. με την «υπαίθρια βιβλιοθήκη» διαβάσαμε για το περιβάλλον.

«Μαμά, μπαμπά»

Το ξέρω ότι θυμάσαι, μαμά, κι εγώ θυμάμαι
Που φώναζες στην θάλασσα μην πάω στ' ανοιχτά
Για δες μετά από χρόνια, μαμά, πως κολυμπάμε
Από το πρώτο κλάμα μου σ' αλλιώςτικα νερά

Τ' ακούω όταν μιλάμε, μπαμπά, τρέμει η φωνή σου
Αμήχανη η συζήτηση, κυλά μηχανικά
Τα νέα μας ρωτάμε, μπαμπά, μα είν' η ευχή σου
Τα λόγια μας μη φτάσουνε στα πιο σημαντικά

Θα ήσασταν περήφανοι που είμαι το παιδί σας
Αν είχα για ζωή μου τη δική σας τη ζωή;
Το βλέμμα σας το κράτησα, αλλού όμως κοιτάζω
Μαμά, μπαμπά, λυπάμαι, δεν σας μοιάζω

Ακόμα περιμένεις, μαμά, σε βλέπω, ελπίζεις
Την πόρτα να χτυπήσει κάποια άλλη μου εκδοχή
Σε έφτασα στο ύψος μπαμπά - να μ' αντικρίζεις
Πιο πίσω απ' την αγάπη κυβερνά η ενοχή

Με ξέρεις και σε ξέρω, μαμά, τι να σου κρύψω;
Η πείρα σου δεν φτάνει μία μοίρα ν' αλλαχτεί
Τον δρόμο μου τον βλέπεις, μπαμπά, εδώ θα στρίψω
Τα ίχνη μας πορεία που στα δυο θα χωριστεί

Ερμηνεία : Δήμητρα Σελεμίδου
Άλμπουμ: Τρίτη Έξοδος /Δισκογραφική : Μικρή Άρκτος
Στίχοι: Γιάννης Βασιλόπουλος
Μουσική: Σπύρος Παρασκευάκος
<https://www.youtube.com/watch?v=t7Ctle6MMSE>

Ευχές σε όλους για **Καλό Καλοκαίρι** με ένα **ΦΡΕΣΚΟ** τραγούδι -που **«παίζει» με τις πιο λεπτές χορδές της μοναδικά δικής μας ζωής & ξεκαθαρίζει το Χάσμα Γενεών...**

(Κυριάκος Περβανάς Τ.Ε.)